

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 10

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 ianuarie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.000 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă	2-3		și art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari 11-13
Decizia nr. 1.031 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire	3-5	1.536/2007. — Hotărâre privind aprobarea Acordului de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul CMM Valea Jiului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Huilei — S.A.	13
Decizia nr. 1.045 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	6-7	1.537/2007. — Hotărâre privind aprobarea Acordului de concesiune de dezvoltare-exploatare petrolieră în perimetrul Bobocu, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Zeta Petroleum (ROMÂNIA)” — S.R.L.	14
Decizia nr. 1.076 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	7-8	1.584/2007. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 693/1991 privind înființarea Institutului Bancar Român	14-15
Decizia nr. 1.142 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 1.150 din 4 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițști	10-11	206/2007. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului	15-16
Decizia nr. 1.161 din 11 decembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.000**

din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3)**din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comtop” — S.A. în Dosarul nr. 33.115/1/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 30 octombrie 2007, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, admitând cererea formulată de apărătorul autorului excepției, a amânat pronunțarea la data de 6 noiembrie 2007, pentru a da posibilitate acestuia să depună concluzii scrise la dosar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 33.115/1/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispoziția legală criticată este neconstituțională deoarece, „față de contextul în care a avut loc abrogarea prevederilor art. 330—330⁴ din Codul de procedură civilă care reglementează recursul în anulare, menținerea acestei căi de atac pentru litigiile aflate pe rolul instanțelor de judecată la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 încalcă atât Constituția, cât și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale și că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 28 iunie 2003, cu modificările aduse prin art. I pct. 11 din Legea nr. 195/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, având următorul cuprins: „(3) *Hotărârile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de lege sub care au fost pronunțate.*”

Excepția este raportată la prevederile art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată din Constituție; art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 referitor la protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. I pct. 11 din Legea nr. 195/2004, prin care se aprobă, cu modificări, art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 872 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, statuând, în esență, că acestea sunt norme tranzitorii instituite de legiuitor pentru a asigura un regim juridic unitar exercitării căilor de atac, în funcție de succesiunea în timp a legilor.

Cu acest prilej, Curtea constată că textul de lege criticat, în esența sa, nu contravine dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, ci, dimpotrivă, garantează accesul la căile de atac prevăzute de lege. Autorul excepției consideră că este neconstituțională aplicarea acestuia fără a se ține cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la instituția recursului în anulare.

Așa fiind, Curtea observă că aplicarea unui text de lege de către instanțele de judecată, într-un sens care ar contraveni jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci o problemă care ține de competența acestora.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Cu privire la dispozițiile art. 1 referitor la protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că acestea nu au incidență în speță.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comtop” — S.A. în Dosarul nr. 33.115/1/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.031

din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, excepție ridicată de Societatea Comercială „Yun Tan Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 611/212/2007 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării cauzei formulată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța, întrucât nu i-a fost comunicată motivarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, având în vedere prevederile art. 19 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, respinge cererea de amânare a judecării formulată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța.

Cauza este în stare de judecată. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, arătând că

prevederile de lege criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale, acestea reprezentând o transpunere a legislației comunitare în legislația națională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 611/212/2007, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Yun Tan Impex” — S.R.L. din București într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 9 din Legea nr. 344/2005 contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8) întrucât Legea fundamentală stabilește că se pot face confiscări în condițiile legii, dar numai pentru bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții.

În ce privește art. 10 alin. (1) din legea criticată, autorul excepției susține că acest text contravine atât art. 44, cât și art. 45 din Constituție, deoarece „o autoritate vamală poate în mod arbitrar să împiedice exercitarea accesului liber al unei persoane la o activitate economică”.

Se arată că prevederile art. 10 alin. (2) încalcă „în mod flagrant” art. 21 din Constituție, întrucât, „întotdeauna în cazul unui litigiu, Constituția prevede sau realizarea unor jurisdicții speciale administrative care sunt facultative, sau accesul la o instanță judecătorească. Potrivit acestui text de lege autoritatea

vamală poate decide într-un conflict fără participarea părților și fără asigurarea unor garanții de apărare”. În acest fel, susține autorul excepției, autoritatea vamală, care este o autoritate administrativă, înfăptuiește în nume propriu o activitate de justiție, fapt care este în contradicție și cu art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1) din Constituție.

Și, în fine, autorul excepției mai arată că, în speță, confiscarea mărfii a fost făcută fără a exista probe și ca atare această măsură nu este justificată.

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate sunt în concordanță cu normele constituționale invocate. Mai mult, arată că aprecierea constituționalității normei criticate se face în abstract, prin compararea textelor de lege între ele, prin interpretarea acestora, și nu pe baza elementelor concrete ale speței.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că Legea nr. 344/2005 a preluat în conținutul ei dispozițiile Regulamentului Consiliului Europei nr. 1.383/2003 privind intervenția autorităților vamale în legătură cu mărfurile suspectate a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și luarea măsurilor legate de aceste mărfuri. De la 1 ianuarie 2007 regulamentele comunitare se aplică direct în România, ca țară membră a Uniunii Europene, în baza Tratatului de aderare. Aplicabilitatea directă presupune că dispozițiile regulamentului se aplică cu prioritate, indiferent de faptul că există sau nu dispoziții identice sau diferite în legislația națională. Pentru aceste motive, apreciază că dispozițiile din Legea nr. 344/2005 au devenit inaplicabile, urmând a fi considerate în vigoare numai acele prevederi care sunt necesare punerii în aplicare a Regulamentului Consiliului Europei și permise de acesta. În argumentarea acestui punct de vedere, Guvernul face referire la jurisprudența Curții Europene de Justiție, și anume Hotărârea preliminară din 9 martie 1978 în cauza *Administrazione delle Finanze dello Stato vs. Simmenthal S.p.A.*, având ca obiect interpretarea art. 189 din Tratatul Comunității Europene, în special cu privire la efectele aplicabilității directe a dreptului comunitar în cazul unor prevederi din dreptul național, contrare acestuia.

Pentru aceste motive, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Guvernul consideră excepția ca inadmisibilă, instanța trebuind să facă aplicarea directă a dispozițiilor art. 9 și art. 11 din Regulamentul Consiliului Europei nr. 1.383/2003.

Guvernul își exprimă totuși un punct de vedere cu privire la neconstituționalitatea prevederilor criticate din Legea nr. 344/2005, arătând că acestea nu contravin art. 21, 24, 45, art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (1). În acest sens, arată că din coroborarea prevederilor alin. (1) și (2) ale art. 10, criticate de autorul excepției, cu alin. (5) al aceluiași articol rezultă că declarantul sau deținătorul mărfurilor are posibilitatea contestării măsurii de reținere, în termen de 10 zile de la notificare, nefiindu-i astfel încălcat accesul liber la justiție. De asemenea, arată că activitatea agenților economici trebuie să se desfășoare în condițiile și cu respectarea legii pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală.

În ce privește încălcarea art. 53 și art. 135 alin. 2 lit. a) din Constituție, arată că autorul nu a formulat critici de neconstituționalitate și, ca atare, excepția raportată la aceste texte este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale prin raportare la art. 21, art. 44 alin. (8) și (9), art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală. În acest sens, arată că, în cuprinsul lor

prevederile de lege criticate, prin utilizarea unor concepte ca „bunuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală” sau „reține bunurile”, se abat de la terminologia utilizată de Constituție cu privire la dreptul de proprietate privată, contravenind astfel dispozițiilor art. 44 alin. (8) și (9) din Legea fundamentală. Astfel, că, deși dispozițiile constituționale permit confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, în cazul de față prevederile de lege permit chiar distrugerea acestora.

Această metodă de tehnică legislativă nu este admisă nici de doctrină, nici de jurisprudența Curții Constituționale, care prin Deciziile nr. 54/2001, nr. 314/2001 și nr. 224/2001 a statuat în sensul eliminării ambiguității textelor de lege. Lipsa de claritate a textelor de lege criticate, în raport cu dispozițiile constituționale, ar putea duce la interpretări greșite de natură a aduce atingere securității raporturilor juridice. Mai mult, interpretarea dată unor termeni juridici utilizați în actele normative cu valoare inferioară Constituției nu poate duce la concluzia că aceasta este interpretarea care trebuie dată prevederilor constituționale, întrucât în caz contrar garanțiile constituționale ar fi inutile.

De asemenea, consideră că prevederile de lege criticate sunt în contradicție și cu art. 53 din Constituție, deoarece prin măsura prevăzută de lege este afectat însuși dreptul de proprietate. Pentru aceleași considerente, apreciază că textele de lege criticate contravin și prevederilor art. 21 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.093 din 5 decembrie 2005.

Aceste texte de lege au următoarea redactare:

— Art. 9: *„Pe baza cererii de intervenție acceptate și, când este cazul, după consultarea titularului dreptului, autoritatea vamală reține mărfurile susceptibile a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și/sau suspendă operațiunea de vămuire, notificând în scris această măsură atât titularului dreptului, cât și declarantului/deținătorului/destinatarului mărfurilor.”;*

— Art. 10 alin. (1) și (2): *„(1) În cazul în care autoritatea vamală a reținut mărfurile susceptibile a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și/sau a suspendat operațiunea de vămuire, mărfurile pot fi distruse, fără să se urmeze procedura prevăzută la art. 11, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:*

a) titularul dreptului informează în scris autoritatea vamală, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării prevăzute la art. 9, că mărfurile reținute aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală; în cazul mărfurilor perisabile, termenul este de 3 zile lucrătoare;

b) titularul dreptului depune la autoritatea vamală, în termenul prevăzut la lit. a), acordul scris al declarantului/

deținătorului/destinatarului mărfurilor că abandonează aceste mărfuri, în vederea distrugerii; acest acord poate fi transmis autorității vamale direct de către declarantul/deținătorul/destinatarul mărfurilor.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. b) se prezumă a fi îndeplinită dacă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. a) declarantul/deținătorul/destinatarul mărfurilor nu se opune în mod expres, în scris, reținerii și/sau suspendării operațiunii de vămuire ori distrugerii mărfurilor.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt: art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (1), alin. (2) și alin. (8) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) care dispune că „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, art. 126 alin. (1) potrivit căruia „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege” și art. 135 alin. 2 lit. a) care prevede că statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Având în vedere că, de la data de 1 ianuarie 2007, România a aderat la Uniunea Europeană, devenind membru cu drepturi depline, Curtea urmează să examineze compatibilitatea legislației interne în domeniul asigurării respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire cu legislația Uniunii Europene în domeniu, întrucât, în temeiul art. 148 alin. (2) din Constituție, „Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”.

Curtea constată că prevederile de lege criticate au preluat însă dispozițiile cuprinse în art. 9 și 11 din capitolul III al Regulamentului Consiliului European nr. 1.383 din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale în legătură cu mărfurile suspectate a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, regulament ce a fost dat în aplicarea art. 133 al Tratatului de instituire a Comunității Europene.

Analizând textele de lege criticate, Curtea reține că acestea reglementează o procedură specială privind intervenția autorităților vamale în legătură cu mărfurile suspectate că aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

În legătură cu susținerile autorului excepției, potrivit cărora prevederile de lege criticate ar contraveni dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8), prin „condițiile în

care poate interveni confiscarea” și că „nu ar exista probe din care să rezulte că marfa confiscată este contrafăcută”, Curtea constată că măsura reținerii mărfurilor susceptibile a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală nu are caracterul unei confiscări, ci al unei garanții pentru titularul dreptului, garanție luată pe o perioadă determinată și numai în urma formulării unei cereri de intervenție (art. 9 din lege). De altfel, art. 11 din Legea nr. 344/2005 prevede că autoritatea vamală va dispune eliberarea mărfurilor și va proceda la vămuirea acestora, dacă titularul dreptului de proprietate intelectuală nu face dovada formulării unei acțiuni civile în termen de 10 zile de la primirea notificării. În ipoteza în care a fost formulată o astfel de acțiune, autoritatea vamală va reține aceste mărfuri până când hotărârea judecătorească devine definitivă și irevocabilă. Așadar, nu este vorba de o confiscare în sensul art. 44 alin. (9), iar, în privința pretinsei încălcări a alin. (8) al aceluiași text constituțional, procedura prevăzută de această lege este expresia conținutului acestui text constituțional, în sensul că dobândirea licită a averii se prezumă.

Pe de altă parte, nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia confiscarea mărfii a fost făcută fără a exista probe, deoarece problema existenței dovezilor certe intră în sfera de aplicare a legii, care este de competența instanțelor judecătorești.

Curtea, în jurisprudența sa, ca, de exemplu, Decizia nr. 147 din 29 mai 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 18 februarie 1998, a reținut că, din analiza dispozițiilor art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, rezultă că pot fi stabilite prin lege anumite limite, fie în privința obiectului dreptului, fie în privința unor anumite drepturi în considerarea interesului social și economic general sau pentru apărarea drepturilor altor persoane. Aceste limite aduse dreptului de proprietate sunt supuse principiului proporționalității înscris la art. 53 alin. (2) din Constituție.

În sensul celor arătate, Curtea reține că pentru identitate de rațiune aceste considerente sunt valabile și în cauza de față.

De asemenea, nu este întemeiată nici susținerea că cele două texte de lege criticate ar contraveni dispozițiilor art. 21 și 24 din Constituție, deoarece, potrivit art. 10 alin. (5) al legii criticate, deținătorul/declarantul sau destinatarul mărfurilor poate contesta în justiție măsura reținerii mărfurilor, ocazie în care își poate formula toate apărărilor.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea constată că nu au fost formulate argumente, astfel că nu se poate exercita controlul de constituționalitate cu privire la încălcarea acestor dispoziții constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 și art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 344/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul operațiunilor de vămuire, excepție ridicată de Societatea Comercială „Yun Tan Impex” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 611/212/2007 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.045

din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mihai Țibuleac în Dosarul nr. 486/305/2006 al Tribunalului Covasna.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 685/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 486/305/2006, **Tribunalul Covasna a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**. Excepția a fost ridicată de Mihai Țibuleac cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 150 din 2 martie 2007, pronunțată de Judecătoria Târgu-Secuiesc în Dosarul nr. 486/322/2007.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dreptul său de proprietate, întrucât permite confiscarea bunurilor ce au fost folosite la săvârșirea unor contravenții, chiar dacă acestea nu aparțin contravenientului și chiar dacă cel care le-a încredințat contravenientului este de bună-credință, neavând știință de scopul utilizării lor.

Tribunalul Covasna consideră că textul de lege criticat nu este contrar prevederilor constituționale care garantează și ocrotesc proprietatea privată, de vreme ce acestea exclud protecția bunurilor folosite la săvârșirea unor fapte ilicite sau dobândite prin asemenea fapte.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că măsura confiscării unor bunuri nu încalcă dreptul de proprietate privată, ci reprezintă o consecință legitimă a încălcării unei norme legale, în condițiile în care, potrivit art. 44 alin. (8) din Constituție, doar averea dobândită în mod licit nu poate fi confiscată.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Astfel, arată că aplicarea și executarea unor

sanțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, deoarece dreptul de proprietate trebuie exercitat în condițiile prevăzute de lege. Dispunerea în mod legal a confiscării bunurilor pentru săvârșirea unei contravenții este o consecință legitimă a încălcării unei norme legale, iar nu o încălcare a dreptului de proprietate privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 190 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005. Curtea observă că, ulterior sesizării Curții Constituționale, Codul de procedură fiscală a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, primind o nouă numerotare, astfel că, în prezent, textul de lege criticat se regăsește în art. 220 alin. (2) lit. b), având următoarea redactare: „*Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu: [...]*”

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul alcoolului etilic și al distilatelor, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. k).”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea constată că textul de lege criticat a mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și același critici ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 685 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură fiscală, arătând că «proprietatea privată poate constitui obiectul unor măsuri restrictive, cum sunt cele care vizează bunurile folosite sau rezultate din săvârșirea unor infracțiuni ori contravenții; potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (8) teza întâi din Constituție, „*Averea dobândită licit nu poate fi confiscată*”, ceea ce presupune, *per a contrario*, că poate fi confiscată averea dobândită în mod ilicit și deci este posibilă instituirea unor sancțiuni pentru ipoteza în care desfășurarea activității de comercializare a unor produse de către agenții economici contravine legii.»

În ceea ce privește faptul că bunurile confiscate nu aparțin contravenientului, ci unei terțe persoane, cu același prilej Curtea a arătat că aceasta nu poate atrage ineficiența acestei măsuri

sanctionatorii. În acest sens, a reținut că, pe de o parte, Constituția prevede în art. 44 alin. (9) că „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”, fără a distinge după calitatea de proprietar sau detentor precar a contravenientului, iar o altă interpretare ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale, deoarece de fiecare dată contravenientul s-ar putea apăra invocând faptul că este un simplu detentor precar al bunului, iar activitatea ilicită de transport ar putea continua. Pe de altă parte, a arătat că proprietarul bunurilor utilizate în mod ilicit nu se poate prevala de caracterul personal

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mihai Țibuleac în Dosarul nr. 486/305/2006 al Tribunalului Covasna.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.076

din 20 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.161 alin.(4) din Legea nr.53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Muzeul Bran în Dosarul nr. 4.078/62/M/2006 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, sens în care arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

al răspunderii contravenționale, deoarece a încredințat folosința bunului său, asumându-și riscul ca activitatea utilizatorului să genereze un pericol pentru societate. De altfel, pentru a-și recupera prejudiciul, proprietarul are la îndemână calea acțiunii în justiție împotriva utilizatorului, în temeiul contractului încheiat cu acesta.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate nu sunt întemeiate. Astfel, arată că Legea fundamentală consacra libertatea economică, garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora „în condițiile legii”, astfel încât stabilirea cadrului de exercitare a acestui drept constituțional este la latitudinea legiuitorului. În ceea ce privește conformitatea textului de lege criticat cu art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, arată că într-un stat de drept nu este de conceput ca libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție să fie asigurate altfel decât cu stricta aplicare a legii.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, acesta instituind o măsură de protecție a salariatului în raporturile sale cu angajatorul, ce nu contravine prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. De asemenea, consideră că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează o problemă de aplicare a legii, ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 161 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora *„Întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”*

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat este contrar următoarelor prevederi constituționale: art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) prin care

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 161 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Muzeul Bran în Dosarul nr. 4.078/62/M/2006 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marișiu

se arată că *„Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență”* și prin care statul este obligat să asigure *„libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 263 din Codul muncii, în cazul nerespectării obligațiilor ce izvorăsc din normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici, angajatorul poate sancționa disciplinar angajatul, inclusiv în cazul absenței nejustificate de la serviciu a acestuia. Această sancționare poate avea loc numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, respectiv a prevederilor art. 264—268 din același cod.

De asemenea, Curtea observă că, potrivit art. 270 din Codul muncii, salariatul poate fi obligat să răspundă patrimonial în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca sa.

Având în vedere acestea, Curtea constată că textul de lege criticat nu aduce nicio limitare a angajării răspunderii salariatului fie pe plan disciplinar, fie pe plan patrimonial, atât timp cât acestea au fost stabilite în cazurile și cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Caracterul specific al raporturilor de muncă, în care salariatul se află într-o poziție de subordonare față de angajator, justifică măsurile de protecție specială pe care legiuitorul a înțeles să le instituie în favoarea salariatului prin stabilirea cazurilor și condițiilor stricte în care poate fi atrasă răspunderea acestuia ori poate fi sancționat.

Aceste măsuri de protecție nu pot fi privite ca fiind contrare art. 45 ori art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție. Astfel, Curtea observă că art. 45 din Constituție garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora *„în condițiile legii”* și, prin urmare, stabilirea cadrului de exercitare a acestui drept constituțional este la latitudinea legiuitorului.

În același timp, într-un stat de drept, libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție sunt asigurate în condițiile în care este respectată cu strictețe legea.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.142

din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Bogdan Sabo în Dosarul nr. 1.734/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 62/R/2007 din 10 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.734/84/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Bogdan Sabo în Dosarul nr. 1.734/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că formularea utilizată de legiuitor la redactarea textului ce face obiectul excepției, și anume sintagma „*inculpatul a săvârșit o infracțiune*”, este defectuoasă. Aceasta, întrucât nu se poate afirma că s-a săvârșit o infracțiune decât în momentul în care există o hotărâre de condamnare definitivă. În opinia autorului excepției, „formularea corectă și în deplină concordanță cu Legea fundamentală ar fi «inculpatul este suspectat de săvârșirea unei infracțiuni», în locul actualei formulări.”

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată, întrucât art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală nu aduce atingere prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, neexistând nicio încălcare a prezumției de nevinovăție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru aceleași considerente care fundamentează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că folosirea, în dispozițiile legale criticate, a termenului „infracțiune” are o semnificație pur tehnică. Prin luarea măsurii prevăzute de aceste dispoziții legale, învinuitul sau inculpatul nu este considerat vinovat, vinovăția acestuia urmând să fie stabilită de instanța judecătorească, prin hotărâre definitivă de condamnare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...]*”

f) *inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.*”

Se susține că textul de lege criticat este în contradicție cu art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală, referitor la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor legale criticate nu rezultă că inculpatului i se impută săvârșirea unei infracțiuni, fapt care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă. De asemenea, folosirea de către legiuitor a termenului „infracțiune” are o semnificație pur tehnică, acesta desemnând încadrarea faptei cu privire la care există probe sau indicii temeinice că a fost săvârșită de inculpat într-un anumit text de lege, care prevede fapta ca infracțiune și o sancționează cu o pedeapsă de o anumită gravitate. Așa fiind, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale examinate nu contravin prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție.

În același sens Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 76 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 22 februarie 2005, și prin Decizia nr. 245 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 30 martie 2006. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza acestor decizii se mențin și în cauza de față.

În plus, criticile privind caracterul defectuos al redactării prevederilor criticate și propunerea de reformulare a acestora, în sensul arătat în motivarea excepției, nu intră în competența de soluționare a Curții, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. Prin urmare, Curtea Constituțională nu se poate pronunța cu privire la o eventuală redactare defectuoasă a textului legal criticat și nici nu poate face propuneri de lege ferenda.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Bogdan Sabo în Dosarul nr. 1.734/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.150

din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, excepție ridicată de Eugen Constantin și alții în Dosarul nr. 7.893/105/2005 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin consilier juridic, și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.529D/2007, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Gheorghe Andrei și alții în Dosarul nr. 7.892/105/2005 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se prezintă Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin consilier juridic, și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.528D/2007 și 1.529D/2007 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea lor.

Reprezentanții părților prezente nu se opun conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.529D/2007 la Dosarul nr. 1.528D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate solicită respingerea, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești solicită de asemenea respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, considerând că prevederile legale criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 septembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 7.893/105/2005 și nr. 7.892/105/2005, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști**, excepție ridicată de Eugen Constantin, Gheorghe Andrei și alții în cauze care au ca obiect judecarea litigiului de muncă privind plata unor despăgubiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 încalcă dispozițiile art. 26 alin. (1), ale art. 34 alin. (1) și ale art. 53 din Constituție. Se arată, totodată, că prevederile criticate sunt în totală contradicție cu Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește că polițiștii beneficiază de asistență medicală și medicamente gratuite.

Tribunalul Prahova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fiind încălcate toate dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că, întrucât hotărârile Guvernului pot fi atacate numai pe calea contenciosului administrativ, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, excepție ridicată de Eugen Constantin, Gheorghe Andrei și alții în dosarele nr. 7.893/105/2005 și, respectiv, nr. 7.892/105/2005 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.161

din 11 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 și art. 31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, cu referire la sintagmele „toți proprietarii”, „oricărui proprietar” și „orice proprietar” din cuprinsul acestora, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.287/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta precizează că anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost abrogată,

iar prevederile art. 29 și ale art. 31 au fost preluate, cu completări, în art. 46 și art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari. Pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a acestor din urmă texte de lege, întrucât autoarea excepției critică maniera de redactare, iar nu eventuala contrarietate a acestora cu prevederile Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.287/62/2007, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu „excepția de neconstituționalitate a sintagmei «toți proprietarii» din cuprinsul art. 29 din anexa nr. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și a sintagmelor «oricărui proprietar» și «orice proprietar» din cuprinsul art. 31 din anexa la aceeași lege**”, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză civilă având ca obiect judecarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care Judecătoria Brașov a admis acțiunea formulată de Asociația de proprietari nr. 55 din Brașov și a obligat-o pe pârâtă la plata cotelor de întreținere restante.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagmele cuprinse în textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece permit includerea în sfera lor și a autoarei excepției, în calitate de debitor al cotelor de întreținere datorate asociației de proprietari ai apartamentelor din imobilul în care locuiește, fără a se ține seama de veniturile sale.

Tribunalul Brașov — Secția civilă arată că excepția este neîntemeiată, deoarece legiuitorul nu poate stabili scutiri de la plata utilităților în considerarea unor situații diferite, fără ca, în acest caz, să fie încălcat principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că prevederile art. 29 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (2) din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, care conțin sintagmele criticate de autoarea excepției, sunt constituționale. În susținerea acestei opinii, arată că niciuna dintre dispozițiile constituționale și din actele internaționale invocate de autoarea excepției nu prevede obligația statului de a interveni cu măsuri de exonerare de răspundere a unei persoane pentru neîndeplinirea obligațiilor acesteia. Precizează că plata de către membrii asociațiilor de proprietari a cheltuielilor comune este o obligație civilă rezultată din acordul de asociere și din relațiile contractuale stabilite între asociație, în numele membrilor ei, și furnizorii serviciilor de interes comun. Prin urmare, criticile privind sintagmele din conținutul prevederilor legale criticate nu pot fi reținute, toți proprietarii având aceleași drepturi și obligații, fără privilegii și fără discriminări.

Avocatul Poporului apreciază că sintagmele criticate sunt constituționale, arătând că autoarea excepției nu critică textele de lege pentru înțelesul lor contrar Constituției, ci pentru modul de interpretare și aplicare a acestora, aspect ce excedează competența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, sintagma „toți proprietarii” din cuprinsul art. 29 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, precum și sintagmele „oricărui proprietar” și „orice proprietar” din cuprinsul art. 31 din anexa la aceeași lege.

Anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996 a fost abrogată prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, iar prevederile art. 29 și ale art. 31 au fost preluate, cu completări, în art. 46 și art. 50 din Legea nr. 230/2007.

Întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unor legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, iar nu asupra unor sintagme dispartate cuprinse în acestea, Curtea va examina constituționalitatea prevederilor art. 46 și art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari. Conținutul articolelor menționate este următorul:

— Art. 46: *„Toți proprietarii au obligația să plătească lunar, conform listei de plată a cheltuielilor asociației de proprietari, în avans sau pe baza facturilor emise de furnizori, cota de contribuție ce le revine la cheltuielile asociației de proprietari, inclusiv cele aferente fondurilor din asociația de proprietari.”*

— Art. 50: *„(1) Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.*

(2) Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.

(3) Sentința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare pentru acoperirea datoriei prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă.”

În susținerea criticii de neconstituționalitate autorul excepției invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 11 — „Dreptul internațional și dreptul intern”, art. 20 — „Tratatele internaționale privind drepturile omului” și art. 47 — „Nivelul de trai”, precum și prevederile art. 20, art. 25 și art. 28 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, cele ale art. 12 pct. 1 și 2, art. 13 pct. 1—3, art. 24 și art. 30 din Carta socială europeană revizuită și cele ale art. 9 și art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autoarea acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci este nemulțumită de modalitatea de redactare a textelor de lege criticate. Or, în temeiul art. 61 din Constituție, *„Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”*, astfel încât modificarea sau completarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia.

Ca atare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 *asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse* privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit *controlului*, căruia instanța de contencios constituțional „se pronunță numai *controlului*”, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.287/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul CMM Valea Jiului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Huilei — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 17 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul CMM Valea Jiului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Compania Națională a Huilei — S.A., în calitate de concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte

integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Bogdan Găbudeanu
Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi
p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 19 decembrie 2007.
Nr. 1.536.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului de concesiune de dezvoltare-exploatare petrolieră în perimetrul Bobocu, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Zeta Petroleum (ROMÂNIA)” — S.R.L.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 31 alin. (1) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul de concesiune de dezvoltare-exploatare petrolieră în perimetrul Bobocu, județul Buzău, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Zeta Petroleum (ROMÂNIA)” — S.R.L., în calitate de concesionar,

prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul de concesiune pentru dezvoltare-exploatare petrolieră, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Bogdan Găbudeanu

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Attila Korodi

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 19 decembrie 2007.
Nr. 1.537.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 693/1991
privind înființarea Institutului Bancar Român**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 693/1991 privind înființarea Institutului Bancar Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 30 martie 1992, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Consiliul de administrație este format din 11 membri, care aleg dintre ei, la prima ședință, președintele consiliului. Durata mandatului membrilor consiliului de administrație este de 3 ani și se poate reînnoi.

7 membri ai consiliului de administrație sunt numiți de Banca Națională a României și 4 membri de Asociația Română a Băncilor. Nivelul indemnizației președintelui și a membrilor consiliului de administrație se stabilește prin ordin comun al guvernatorului Băncii Naționale a României și al președintelui Asociației Române a Băncilor.

Structura funcțională a Institutului Bancar Român, precum și numărul și funcțiile personalului angajat sunt stabilite și aprobate de Consiliul de administrație al Institutului Bancar Român.”

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Baza materială și resursele financiare ale Institutului Bancar Român se asigură prin:

a) contribuția Băncii Naționale a României și a Asociației Române a Băncilor, în calitate de membri fondatori;

b) contribuția altor societăți bancare și instituții care vor deveni membri asociați;

c) asistența tehnică și financiară acordată de persoane juridice și fizice din țară și din străinătate, pe baza unor înțelegeri și asocieri sau sub forma donațiilor;

d) taxe încasate de la beneficiari — persoane juridice și fizice — ai cursurilor și serviciilor oferite;

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

e) contribuții ale unor instituții publice interesate în activitatea institutului;

f) venituri din publicarea rezultatelor documentării, informării și cercetării.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

București, 19 decembrie 2007.
Nr. 1.584.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului

Văzând Referatul de aprobare nr. 69.650 din 4 decembrie 2007 și nr. 21.296 din 3 decembrie 2007, întocmit de Direcția igienă și sănătate publică veterinară și Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 4 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 133/2006 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 și 617 bis din 18 iulie 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 92/119/CEE care introduce măsuri generale comunitare pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 62 din 15 martie 1993, p. 69, așa cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Comisiei 2007/10/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 63 din 1 martie 2007, p. 24.”

Art. II. — Norma sanitară veterinară care introduce măsuri generale pentru controlul unor boli ale animalelor și măsuri specifice referitoare la boala veziculoasă a porcului, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 133/2006, se modifică și se completează după cum urmează:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

1. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Atunci când medicul veterinar oficial găsește dovezi sau consideră, pe baza datelor confirmate, că boala ar fi putut fi introdusă din alte exploatații în exploatația la care se referă art. 5 sau de la aceasta din urmă la alte exploatații, ca rezultat al mișcării persoanelor, animalelor ori vehiculelor sau în orice alt mod, aceste alte exploatații vor fi puse sub supraveghere oficială, în conformitate cu art. 4; această supraveghere nu va fi ridicată până când suspiciunea prezenței bolii în exploatație nu a fost infirmată oficial.”

2. La articolul 19, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Totuși, prin derogare de la alin. (1), decizia de introducere a vaccinării de urgență poate fi luată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, după notificarea Comisiei Europene, cu condiția de a nu fi afectate interesele fundamentale ale Comunității. Această decizie, care trebuie să ia în considerare, în special, gradul de concentrare a animalelor în anumite regiuni, necesitatea de protejare a raselor individuale și a zonei geografice în care se efectuează vaccinarea, este reexaminată imediat, în conformitate cu procedura comunitară, de către Comitetul Permanent pentru Lanțul Alimentar și Sănătate Animală, care

poate decide să mențină, să modifice sau să extindă măsurile ori să le sisteze.”

3. După articolul 21 se introduc două noi articole, articolele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Decizia 90/424/CEE prevede condițiile care reglementează contribuția financiară comunitară cu privire la măsurile legate de aplicarea prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 21². — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și prevederile administrative necesare pentru implementarea prezentei norme sanitare veterinare.”

4. La punctul 7 din anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară, litera g) a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) carnea provenită de la porcinele menționate la lit. f) pct. (i):

- (i) nu face obiectul comerțului intracomunitar și internațional și poartă marca de sănătate pentru carnea proaspătă prevăzută în anexa nr. 2 la Norma sanitară veterinară care stabilește reguli de sănătate animală ce reglementează producția, prelucrarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate pentru consum uman, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 4 aprilie 2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2002/99/CE;

- (ii) este obținută, tranșată, transportată și depozitată separat de carnea destinată comerțului intracomunitar și internațional și este utilizată în așa fel încât să se evite introducerea acesteia în produsele din carne destinate comerțului intracomunitar și internațional, în afară de cazul în care aceasta a fost supusă tratamentului prevăzut în anexa nr. 3 la norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 63/2007;”.

5. La punctul 7 din anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dacă interdicțiile prevăzute la alin. (2) lit. f) sunt menținute mai mult de 30 de zile în urma apariției altor cazuri de boală și astfel se creează probleme legate de ținerea animalelor, autoritatea competentă poate, pe baza unei cereri motivate a proprietarului și cu condiția ca medicul veterinar oficial să verifice starea de fapt, să autorizeze transferul porcinelor din exploatație într-o altă exploatație tot din interiorul zonei de protecție. Alin. (2) lit. f) se aplică *mutatis mutandis*.”

Art. III. — Prezentul ordin transpune Directiva Comisiei 2007/10/CE de modificare a anexei II la Directiva Consiliului 92/119/CEE privind măsurile ce trebuie luate în interiorul unei zone de protecție ca urmare a apariției bolii veziculoase a porcului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 63 din 1 martie 2007, p. 24.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

București, 21 decembrie 2007.
Nr. 206.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 158894